

[Glønborg]

kring. Det er både nyttigt og besparende alt sammen.

Vi har en nordisk samarbejdskomité for arktisk medicinsk forskning. Det lyder som en lille specialitet, men det kan faktisk godt betale sig at samarbejde i lande, som har en lille smule at gøre med arktisk medicin, fordi alle har brug for, at der er nogle mennesker, som færdes i disse meget barske områder, så hvorfor i alverden skulle vi ikke arbejde sammen om at få løst de sundhedsmæssige og medicinske problemer i den sammenhæng? Og det gør vi.

Vi har et nordisk nævn for handicapsspørgsmål. Jeg ved godt, at det interesserer ikke de stærke, dem, der ikke er handicappede, dem, der ikke fejler noget, og dem, der ikke er noget i vejen med. Men der er faktisk en masse borgere, som er nødt til at interessere sig for handicapsspørgsmål. Der opnår vi en effektiviserings- og rationaliseringsgevinst ved at lave et nordisk samarbejde på det område.

Og for at tage noget helt specielt inden for dette område så har vi faktisk opbygget et institut til uddannelse af mennesker, som skal prøve at undervise døvblinde, en meget, meget stærkt handicappet gruppe, der lykkeligvis ikke er så mange af i hvert land. Derfor er det en stor fordel, at vi løser den opgave på nordisk plan, og vi gør det så godt, at dette institut faktisk har international anerkendelse.

Lad mig nævne et lille delprojekt inden for dette handicapområde, noget om tolkeuddannelse for hørehandicappede. Det er sandelig også noget, der betyder meget.

Men der er det sjove ved det, at mange af de mennesker, som nyder godt af dette, ikke aner, at det er noget, som er udviklet i Nordisk Rådssammenhæng. Derfor kan man desværre opleve, at nogle af dem, som faktisk har nydt godt af alt dette, deltager i udbasneringen af løggen, at Nordisk Råd er bare en diskussionsklub i en papirmølle. Vel er det ej! Det er noget meget, meget praktisk.

Masser af borgere har nydt godt af Nordisk Råds arbejde uden egentlig at tænke over det. Der er mange, der har haft lyst til og haft brug for at bevæge sig rundt i de nordiske lande. Og det er ikke bare et trafiksamarbejde, vi har haft, der er faktisk nogle, der har haft brug for at bosætte sig i en tid eller for længere tid eller fast i et andet nordisk land. De har haft megen glæde af, at vi har fået en harmonisering på en

masse områder, sociale områder, lovgivningsområder, familieret og arbejdsmarked osv., hele den kæmpemæssige øvelse, som man i de kommende år skal i gang med i Europa. Den har vi drevet i de nordiske lande i mange år, og derfor står vi egentlig ganske godt rustet i de nordiske lande til at gå ind i dette europæiske fællesskab. Så der er ikke nogen som helst grund til at tale nedværdigende om det nordiske samarbejde, det er en ganske fin træning til at gå ind i det europæiske samarbejde.

Vi har fra nordisk side noget at bidrage med, helt specielt og principielt måden, vi arbejder sammen på. Jeg har tidligere brugt udtrykket den nordiske familiemodell, fordi jeg siger, at de nordiske lande opfører sig over for hinanden, som man gør i en pæn, fornuftig, velfungerende familie, hvor man arbejder sammen om at løse de fælles opgaver og gør det på en sådan måde, at man hver bidrager med sin indsats uden at forsøge at sætte sig på hinanden, men man kommer som ligeværdige personer, og man respekterer hinanden, selv om nogle er små og nogle er store. Det er meget nyttigt at gå ind i det europæiske samarbejde med den tradition for samarbejde mellem forskellige lande.

Vi har altid bygget på det, vi har tilfælles, det har vi bygget videre på, vi har aldrig arbejdet sammen på den måde, at vi skulle tvinge hinanden til at blive ligedan. Derfor har vi noget meget væsentligt som erfaringsmateriale fra det nordiske samarbejde, når vi skal ind og gennemføre det europæiske samarbejde i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Fru Pia Kjærsgaard var så hurtig på talerstolen – det tog 2½ minut at få nedlagt Nordisk Råd – så jeg nåede ikke at få min korte bemærkning.

Men jeg indrømmer, jeg er imponeret, hver gang – næsten hver gang i hvert fald – jeg hører fru Pia Kjærsgaard, for når vi sidder til møder i Juridisk Udvalg, og det gør vi 3-4 gange om året, så nedlægger fru Pia Kjærsgaard Nordisk Råd eller prøver på det, stiller forslag om det og omtaler det. Det gør fru Pia Kjærsgaard også i Folketinget og ved alle andre debatter. Og i de samme møder – men en time senere – foreslår fru Pia Kjærsgaard, at man skal optage de